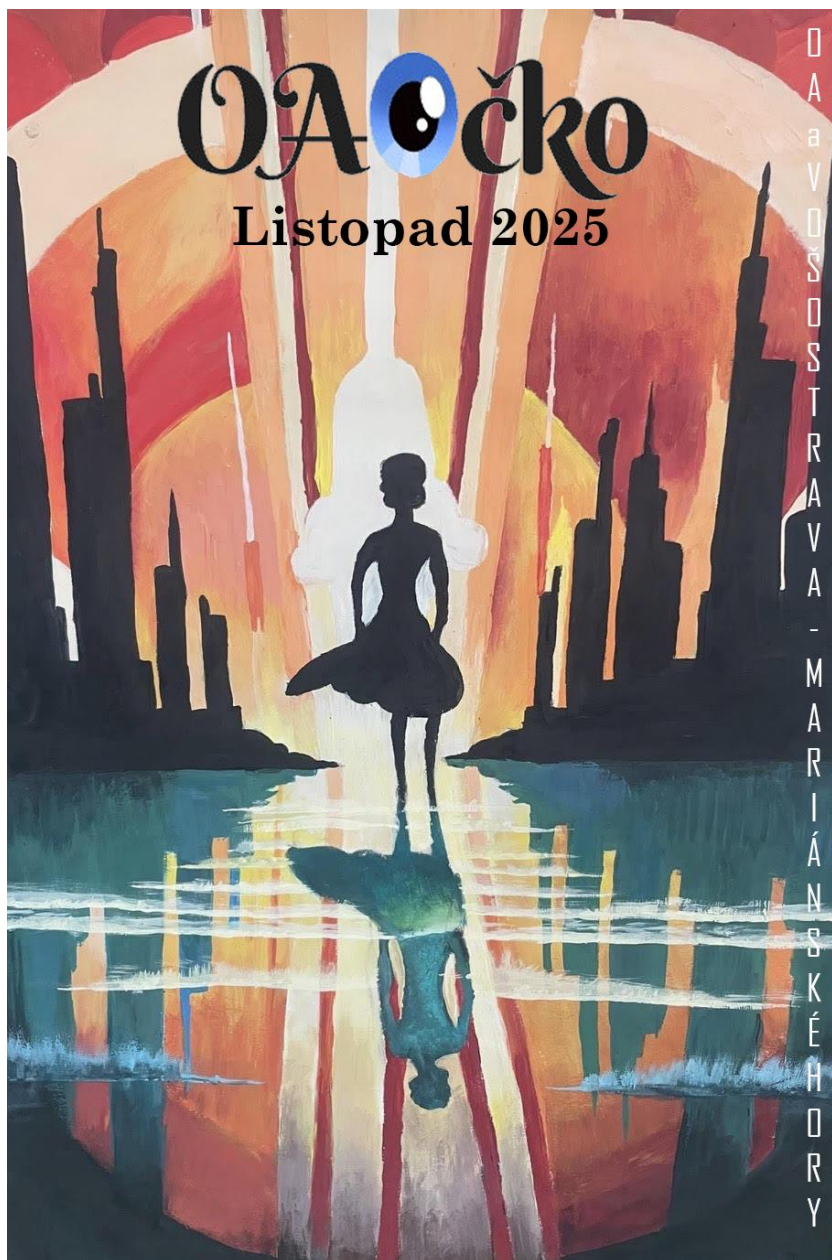

OAčko

Listopad 2025

D A V O Š O S T R A V A - M A R I Á N S K É H O R Y

Obsah

ÚVODNÍK	3
JAK VONÍ PROVENCE	4
OA POZNÁVÁ KRÁSY ANGLIE	9
CO POTOM? MÍŘÍ DO FINÁLE	13
ZLÍN ZNAMENÁ BAŤA	14
OA PŘIŠLA V MODRÉM	17
ŽENY VE VĚDĚ	18
OSTRAVA CITY MARATHON	20
HRÁČI	23
DENÍK ZOUFALÉHO STUDENTA.....	25

Redaktoři: A. Korytářová, A. Moskartová, K. Štefunková,
N. Kubišová, M. Janáková, J. Dubská, T. Puchelová

Ilustrace: T. Kociánová, T. Hanzlíková

Foto: redakce, divadlomir.cz, magazin.aktualne.cz, ibestof.cz,
meisterdrucke.cz, forbes.cz, google.com, denikdityb.cz, bylinkovyraj.net

Tisk: L. Sysalová

Korektura: K. Csölleová

ÚVODNÍK

redakce

Milí čtenáři,

vytáhli jsme teplé bundy, venku se brzy stmívá, všude je plno listí, slunce nemá svou příjemnou teplotu a my toužíme po teplých nápojích. Podzim ale nemusí být šedivý a plný úzkostí.

Je třeba si jej zpestřit četbou zajímavé knihy, příjemnou procházkou v barevné uklidňující přírodě, poslechem skvělé hudby, návštěvou některého z ostravských divadel, zaběhnutím půlmaratonu, nebo třeba zachumláním do deky a přelouskáním nového čísla OAOčka. Ať už se rozhodnete pro cokoli, bude to správně.

Padne-li volba na časopis, čeká na vás kromě tradičních reportáží z Francie a Anglie i pozdrav ze Zlína či ostravský City Marathon. Připomeneme si, proč OA přišla v modrém, nebo jak je pro ženy důležité mít své místo ve vědě.

Krásné podzimní dny a příjemné čtení

přeje

redakce

JAK VONÍ PROvence

redakce

Představte si místo, kde svítí slunce téměř celý rok, ve vzduchu se vznáší vůně levandule a se čas zpomalil. Vítejte v Provence, nádherném regionu na jihovýchodě Francie, který láká milovníky přírody, klidu a krásy. Najdeme ji mezi Alpami a Středoze­m­ním mořem, v regionu Provence-Alpes-Côte d'Azur známém třeba díky Azurovému pobřeží nebo Marseille.

Velký přístav, jedno z nejstarších měst ve Francii, nabízí mnoho památek, nezvyklých moderních staveb, přírodních krás, plavbu na nedaleký ostrov If spojený s Dumasovým dobrodružným románem Hrabě Monte Christo, ale i ruch velkoměsta. Zároveň je hlavním městem regionu.

Levandule, kam se podíváš

Provence je známá hlavně svými fialovými levandulovými poli. Na přelomu června a července se celá krajina zbarví do fialova a nádherně voní. Ikonickým místem, známým ze všech kalendářů, je klášter Sénanque a jeho okolí, ale levandulová pole najdete téměř všude.

Provensálská městečka vypadají jako z pohlednice. Úzké uličky, kamenné domy, malé trhy, kde se prodávají sýry, bylinky, olivy, ovoce... My jsme navštívili ta nejhezčí z nich: Gordes, malebnou vesnici na skalnatém kopci s výhledem do údolí. Pro svůj půvab je vyhledávaná fotografy, malíři i filmaři. Roussillon, městečko plné oranžových a červených domů díky místnímu okru (zabarvenému písku) sousedícímu s Okrovou stezkou (Sentier des Ocres), kterou jsme si prošli. Historický Avignon, bývalé papežské sídlo, město se slavným mostem přes řeku Rhônu, je proslulé také letním divadelním festivalem.

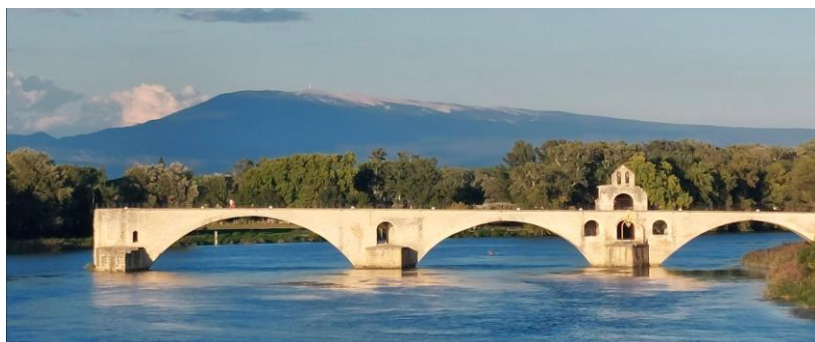
Co musíte ochutnat

Francouzi si potrpí na dobré jídlo a na jihu tomu není jinak. Hodně se používá olivový olej, čerstvá zelenina a z bylinek tymián, rozmarýn nebo bazalka. Oblíbené speciality jsou třeba ratatouille, dušená zelenina, známá i z animovaného filmu; rybí marseillská polévka bouillabaisse (tu jsme ochutnali!), nebo olivová pomazánka tapenada. A samozřejmě všudypřítomné rosé. My jsme si každý den dopřávali úžasnou francouzskou zmrzlinu. (Někteří i vícrát za den.) Tolik druhů, chutí barev snad nemají nikde jinde!

Proč navštívit Provence?

Pokud by vám nestačily předešlé důvody, můžete jít na túru v pohoří Luberon, procházet se v národním parku Camarque, pozorovat divoké černé býky, bílé koně a růžové plameňáky. Vykoupat se v průzračné řece Gard pod monumentálním antickým akvaduktem Pont du Gard, případně v příjemných vodách Středozevního moře. Nebo si prostě jen sednout na lavičku a poslouchat cvrčky, kteří jsou jedním z místních symbolů. Provence vás přenesení do úplně jiného světa – klidnějšího, voňavějšího a krásnějšího.

OA POZNÁVÁ KRÁSY ANGLIE

redakce

V posledních zářijových dnech se vypravila skupina 45 studentů v doprovodu tří pedagogů na pětidenní dobrodružství do Anglie, země bohaté historie, krásných měst a aktivního kulturního života. Spolu s průvodcem Františkem měli možnost prozkoumat nejen britskou metropoli Londýn, ale i nádherný hrad Windsor, starobylé univerzitní město Oxford, a dokonce i prázdninové letovisko Brighton na jižním pobřeží.

V pátek 27. září jsme si po přeletu do Londýna odložili věci do hotelu v centru města a vydali se podzemními cestami metra do historického centra Westminsteru. Prohlédli jsme si Elizabeth Tower se slavným zvonem Big Ben, obdivovali krásy britských parlamentních budov. Po krátkém rozchodu v rušných ulicích velkoměsta jsme dorazili na Trafalgarské náměstí, jemuž vévodí socha admirála Nelsona. Poslední zastávkou bylo Leicesterské náměstí plné obchodů, kin a divadel. Většina skupiny našla útočiště v jedné z mnoha spletitých uliček

zábavné čínské čtvrti Soho. Na hotel nacházející se v městské části Slough jsme dorazili okolo desáté hodiny večer.

V sobotu nás přivítala moderní londýnská čtvrť plná mrakodrapů. Velkým kontrastem k ranní procházce byl Tower, další významné kulturní a historické centrum města. Od něj jsme se vydali na slavný Tower Bridge a přešli na druhý břeh řeky Temže. Oběd na rušných trzích Borough Market, pak zpět k řece a cesta k Shakespearovu divadlu The Globe. Ukázali jsme si muzeum moderního umění Tate Modern a vydali se po Millenium Bridge k nádherné barokní Katedrále svatého Pavla. Metrem jsme přešli na Oxford Street do obchodního centra Londýna. Poslední stanicí byla čtvrť plná mladých a svobodomyslných Angličanů, Camden Town. Na nádraží Paddington nás přivezl tradiční červený dvoupatrový autobus.

Neděle začala ve Windsoru. Úzké ulice, tajemná zákoutí historického hradu, v Evropě mu může konkurovat jedině Pražský hrad!

V pravé poledne nás okouzilo univerzitní město Oxford pyšící se nejstarší vysokou školou v anglofonních zemích. Prohlédli jsme si město nejznámější koleje a univerzitní budovy Bodleian Library nebo

Radcliffe Camera, centrum celého Oxfordu. Zážitek pro všechny byla projížďka na oxfordských pramicích, chvíle odpočinku a klidu.

Následoval výletní den. Po krátké zastávce v moderním centru Londýna jsme vystoupali z mrakodrapů do 120 Garden a prohlíželi si metropoli z výšky.

Pobřežní letovisko Brighton bylo plné zlatnických uliček a barev duhy. Velkou část dne jsme strávili na krásné oblázkové pláži vedle mola Brighton Palace Pier s mnoha zábavnými atrakcemi. Den jsme si zpestřili návštěvou nejstaršího akvária na světě. K večeru jsme pod taktovkou Františka prošli zlatnické uličky plné malých obchůdků.

Poslední den byl naším návratem do Londýna: procházka v klidném Hyde Parku, sídlo královské rodiny Buckinghamský palác s tradiční výměnou stráží. Ze St. James' parku plného hravých veverek a vodního ptactva jsme došli až k Westminsteru, odkud jsme se přesunuli na druhý břeh Temže k London Eye, další dominantně Londýna. Kdo chtěl, mohl si užít výhled na celé město v jedné z mnoha kapsulí.

Naposledy jsme využili metro a vlak nás dovezl až na stansteadské letiště, kde jsme po rozloučení s Františkem a s malým zpožděním nasedli do letadla a nechali břehy anglického ostrova za námi.

CO POTOM? MÍŘÍ DO FINÁLE

Anna Korytářová

CO POTOM?

MÍŘÍ DO

SEMIFINÁLE

Studenti z Obchodní akademie Mariánské Hory se mohou pochlubit skvělým úspěchem – tým ve složení **Anna Korytářová, Viktorie Rewendová a Mikuláš Vaněk (2.B)** postoupil do semifinále prestižní soutěže **No Limit!** Soutěž podporuje mladé lidi při realizaci vlastních projektů a podnikatelských nápadů a rozvíjí jejich kreativitu, týmovou spolupráci a prezentační dovednosti. **Náš tým se účastní se svou aplikací „Co potom?“**, která pomáhá studentům po střední škole orientovat se v dalším životním kroku. Aplikace nabízí přehled možností dalšího vzdělávání, kariérních cest, praktické rady (např. jak napsat životopis, připravit se na pohovor) a podporu pro rodiče a učitele. Interaktivní prvky aplikace pomáhají studentům lépe se rozhodovat a plánovat svou budoucnost.

Tým Co potom? už úspěšně absolvoval první bootcamp, kde získal cennou zpětnou vazbu od mentorů, a čeká ho druhý bootcamp, po kterém bude následovat samotné **finále** soutěže. Semifinále je skvělou příležitostí ukázat, čeho jsme schopní, a posunout projekt dál. Držíme palce Anně Korytářové, Viktorie Rewendové a Mikuláši Vaňkovi a přejeme hodně úspěchů při dalších krocích!

ZLÍN ZNAMENÁ BAŤA

Tereza Puchelová

Každý člověk má svůj sen a cestu, po které se vydává. Někdo hledá inspiraci v knihách, jiní v příbězích lidí, kteří dokázali změnit svět kolem sebe. Exkurze do Zlína nám ukázala, co všechno Baťa ve svém životě dokázal a co všechno nám dokáže předat i po své smrti.

Ve vile Tomáše Bati jsme se zúčastnili velmi inspirativní prezentace nejen o samotném Baťovi, ale hlavně o tom, jak si dokázat stanovit životní cíle a postupně je naplňovat. Paní, která nás provázela, mluvila s obrovským zaujetím a bylo vidět, že tím, o čem hovoří, opravdu žije. Povíдалa o tom, jak můžeme každý z nás pracovat na sobě, rozvíjet své schopnosti a přivést svůj život na vyšší úroveň.

Nejednalo se o obyčejnou přednášku, ale o setkání, které nás přimělo přemýšlet nad tím, kam sami směřujeme a co pro to můžeme udělat. Na závěr jsme dostali i deník, který má pomoci k seberozvoji a k tomu, abychom své myšlenky a cíle dokázali lépe proměnit ve skutečnost. Paní nám pomohla vyplnit pár stránek deníku a nakopla nás vpřed.

Jedním z nejzajímavějších zážitků byla návštěva legendárního výtahu s pracovníkem Tomáše Bati. Dozvěděli jsme se, že prý měl ve výtahu vlastní kancelář, takže podle pověsti mohl během dne navštěvovat jednotlivá patra továrny a být neustále v kontaktu se svými zaměstnanci. Samozřejmě jsme se výtahem svezli, dokonce jsme si vyzkoušeli i páternoster, starý typ výtahu bez dveří, který neustále jezdí dokola.

Další část exkurze byla věnovaná Baťově reklamě a marketingu. Viděli jsme, jak už tehdy dokázal oslovit zákazníky nápaditou a chytlavou reklamou. Používal slogany, které zdůrazňovaly kvalitu, spolehlivost i dostupnost jeho výrobků. Dozvěděli jsme se také, že firma Baťa nabízela zákazníkům různé služby, které byly na svou dobu neobvyklé: například možnost vrácení zboží nebo slevové akce.

Celý výlet byl nejen poučný, ale i zábavný. Odnesli jsme si spoustu nových poznatků o tom, jak fungoval jeden z největších českých podnikatelů, který svou pracovitostí a inovativností inspiroval svět.

OA PŘIŠLA V MODRÉM

Anna Moskartová

Ve středu 8. října jsme na naší škole v rámci SR uspořádali akci Den modrých triček zaměřenou na boj proti šikaně. Během dopoledne jsme ve studentské místnosti prodávali palačinky. Studenti v modrém tričku dostali palačinku zdarma, ostatní si mohli palačinku zakoupit za 15 Kč za kus. Celkově jsme vydělali 1276 Kč. Všechny vybrané peníze byly věnovány na podporu Linky bezpečí, která pomáhá dětem a mladým lidem v těžkých životních situacích. Akce měla velký úspěch. Ukázala, jak důležitá je vzájemná podpora a společný boj proti bezpráví. Všichni za jednoho, jeden za všechny. Děkujeme všem, kdo se zapojil a podpořil tuto dobrou věc!

ŽENY VE VĚDĚ

Kateřina Štefunková a Nikola Kubišová

Věda byla po dlouhou dobu považována hlavně za svět mužů. I přesto se v historii objevilo mnoho žen, které dokázaly, že talent a odhodlání nemají pohlaví. Musely často bojovat s předsudky, nevěřilo se jim, nebo je okolí nebralo vážně jen proto, že byly ženy. Díky nim se ale pohled na ženy ve vědě postupně změnil a dnes už víme, že věda patří všem, kdo mají chuť objevovat a zlepšovat svět.

Jednou z nejznámějších vědkyň vůbec je **Marie Curie**, která jako první člověk na světě získala dvě Nobelovy ceny – jednu za fyziku a druhou za chemii. Její objevy v oblasti radioaktivity znamenaly obrovský pokrok pro vědu i medicínu.

I u nás máme mnoho významných vědkyň. Jednou z nich byla **Dana Drábová**, která byla dlouhé roky předsedkyní Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Byla známá svými znalostmi, rozumem a klidným přístupem. Dokázala vysvětlit složité věci úplně jednoduše, aby jim rozuměl každý. Lidé si jí vážili nejen jako odbornice, ale i jako člověka, který působil lidsky a rozumně. Nedávno zemřela, a i když odešla, její jméno zůstane symbolem české vědy a poctivé práce.

Další významnou českou vědkyní je například profesorka **Eva Syková**, která se zabývá výzkumem kmenových buněk a jejich využitím v léčbě poškozené míchy. Její práce pomohla mnoha lidem a posunula český výzkum o velký krok dopředu.

Helena Illnerová, první žena, která stanula v čele Akademie věd. Fyzioložka, biochemička, průkopnice výzkumu biologických rytmů patří k nejvýznamnějším osobnostem české vědy. Proslavila se výzkumem vnitřních biologických hodin a jejich vztahu k hormonu melatoninu, který ovlivňuje spánek i další denní rytmy v těle. Díky jejím objevům dnes lépe chápeme, jak organismus reaguje na den a noc.

Ženy ve vědě dokazují, že úspěch nezáleží na pohlaví, ale na odvaze a chuti poznávat. Dnes už je ve vědě stále víc žen – lékařky, bioložky, inženýrky i chemické výzkumnice. Každá z nich ukazuje, že i když cesta nemusí být vždy snadná, stojí za to ji zkusit.

OSTRAVA CITY MARATHON

Michaela Janáková

Ostrava City Marathon je nejstarším městským maratonem na území České republiky. Je určen jak široké veřejnosti, profesionálním i zahraničním účastníkům. Zúčastnit se mohou všechny věkové kategorie od nejmenších, pro které jsou připraveny speciální závody na nejkratších tratích, až po maratonce i veterány na nejdelší trase. Akce má bohatý doprovodný program včetně maratonského expa pro diváky i soutěžící. Tato akce se koná v září na začátku školního roku. Letos 14. září 2025 se konal již 66. ročník.

Nejstarší maraton v České republice a běžecký festival plný zábavy.

Je zde celkem 6 kategorií běhu. Pro malé děti je připraven Dětský běh. Kdo rád soutěží v týmu, se může zapojit do štafety 6 x 6 km. Sportovci, kteří by si rádi zkusili maraton, si mohou vybrat z několika kategorií: minimaraton (3,4 km), desítka, půlmaraton a maraton.

Je však potřeba zaplatit startovné, u každé kategorie je jiné: čím dřív se zaplatí, tím je lepší cena. Je rozdíl, jestli zaplatíte 250 Kč, anebo až na místě 900 Kč. V ceně je zahrnuto elektronické počítání času a trasy, medaile, doprovodný program atd. Také se každoročně koná charitativní sbírka, letos na pomoc sedmileté holčičce.

Akce se každoročně účastní mnoho nadšenců pro běh, nezastaví je ani deštivé počasí. Pokud rádi běháte, můžete přijít na Masarykovo náměstí příští rok. Chcete-li se dozvědět více informací včetně přesných částek startovného, zde je odkaz na stránky: <https://ostravacitymarathon.cz/>.

Desitka

Půlmaraton

Maraton

Minimaraton

Štafeta

Dětský
běh

HRÁČI

Julie Dubská

Klasická komedie Hráči ruského dramatika Nikolaje Vasiljeviče Gogola dostala v ostravském Divadle Mír zcela novou podobu. Na scéně se sešla známá čtveřice Tří Tygrů – Albert Čuba, Robin Ferro, Štěpán Kozub a Vladimír Polák. A jak už to u nich bývá, výsledek je všechno, jen ne klasický.

Gogolův text z 19. století je satirou na lidskou chamtivost, klam a touhu po rychlém zbohatnutí. Parta podvodníků se v něm snaží jeden druhého přechytračit při karetní hře, kde nejde ani tak o karty, jako o to, kdo koho napálí. Tři Tygři si však toto dílo upravili po svém, s nadhledem a improvizací, která dává příběhu novou svěží energii.

Od prvních minut je jasné, že nejde jen o obyčejnou karetní partii. Na scéně se rozjíždí hra plná klamů a falešných tahů, v níž se každý snaží oklamat toho druhého – a zároveň co nejvíc pobavit diváky. Kozub,

Polák, Ferro i Čuba společně vytvářejí přesně ten druh spontánní energie, díky které Tři Tygři fungují už roky: rychlé reakce, živá improvizace a humor, který se rodí přímo před očima publika.

Tři Tygři nechávají původní Gogolovu satiru dýchat, ale zároveň ji naplňují současným duchem, přirozeností a situacemi, které by se daly těžko zrežimovat. Smích se line hledištěm od začátku do konce, a i když karty na stole občas zůstanou zapomenuté, jedno je jisté, každý si tu hraje svou hru.

Hráči v podání Třech Tygrů dokazují, že i klasická literatura stará téměř dvě století může na jevišti ožít s moderním humorem, nadsázkou a nakažlivou energií. A jak to v Míru bývá, diváci odcházejí s úsměvem, dobrou náladou a pocitem, že zažili něco, co se nebude úplně stejně opakovat.

DENÍK ZOUFALÉHO STUDENTA

Fanny Funková

Počasi se mi poslední dobou fakt snaží dostat pod kůži. Za poslední, tři týdny jsem stihla dvakrát nachladnout, vyléčit se a včera jsem se zase probudila s bolavým krkem a neschopností dýchat. Barvy podzimu se teprve začínají měnit, ale teploty klesly už i pod nulu. Ráno se musím navlékat, ale když jdu ze školy, bundu si musím táhnout v ruce, protože sluníčko se po týdnu rozhodlo svítit. Mimochodem dá se to jednoduše vyřešit zrušením všech prvních, možná pro jistotu i druhých hodin (bez jakékoli náhrady samo sebou). Kdybychom chodili do školy později, nebyla by už taková zima a my nemuseli táhnout bundu vůbec a pak by nás nepřekvapilo odpolední sluníčko.

Jsem jediná, co si oblíbila roláky? Takové ty tenké, i tlusté, teplé roláky, co nás mamky vždycky nutily nosit, když jsme byli mladší. S výjimkou těch kousavých teda, ty nenávidím pořád.

Skořice, už mi chyběla. Na konci zimy jsem se s ní rozloučila a už je zase zpět. Moje oblíbené podzimní kombinace: skořice-jablko, skořice-šneci, skořice-cukr. Jestli chcete nějaké recepty, nebudte líní jako já a najděte si je na Tiktoku.

Trend, kterému jsem nepodlehla, je Pumpkin Spice. Jestli vám to chutná, super, ale není to nic pro mě. Každopádně, pokud ho dáváte do všeho a všechny s tím otravujete, nesoudím vás, přesně tohle já dělám s Nutellou po celý rok.

Nenávidím vstávání za tmy. Je to cena, kterou platíme za vyměnění všech komárů? Vždyť na jaře se zase vrátí, není to vůbec fér. Proč opouštět vyhřátou postel, když je venku zima, a ještě k tomu tma!

PROČ SE STMÍVÁ V PĚT???!!!! Před dvěma měsíci bylo světlo v devět, co se s ním stalo? No a kdyby tohle pro vás bylo pořád moc pozdě, vůbec se nebojte, zanedlouho se bude posouvat čas, a to o hodinu dopředu, takže než dojedete domů ze školy, neuvídíte na krok.

Kdy chodíte spát (stav ve kterém se uvolňuje a regeneruje vaše tělo, máte zavřené oči a nevíte o svém okolí, případně se vám zdají sny, které stejně ráno zapomenete)? Tři dny před začátkem školního roku jsem si dala za cíl chodit spát, místo ve čtyři ráno, už v deset večer. Zprvé, nepovedlo se, nejdřív jsem šla spát po jedenácté, zadruhé, i to mi vydrželo jen něco přes týden. Ovšem momentálně se můj spánkový deficit prohlubuje větší rychlostí, než bych chtěla. Nějaké rady?

Nejsem člověk, který se stresuje. Buď jen minimálně, nebo rovnou vyhořím a nejsem pak schopná zvládnout ani banální věci. Hrotím známky? Jo. Děláním cokoli pro to, aby byly lepší? Ne. Stresuje mě to? Ano. Co s tím? Velmi ráda bych vám dala nějaký tip, ale nic víc, než dostat ze sebe své pocity vám nenabídnu. Ze srdce vám přeji zdravé prostředí pro vaše mentální zdraví.

Skvělá věc je taky chodit ven. Není nic nad to vyjít si na trochu ostravského vzduchu, ať už s přáteli, nebo jen tak na chvíli sám. Zajít na nějakou akci, zkuste to jednou za čas, podotýkám, nemělo by se to ale přehánět, extroverti by zase pro jednou mohli zůstat doma, vůbec neprospívají mé sociální baterce.

Přežijte, Fanny

